

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DÉLVIDÉK

Május 19-én a Délvidék felé fordítottam az autónkat. A rokonok nagyobb részét még nem látogattuk meg, de a lelki testvéreinkkel a két vasárnap ígerte a találkozás legjobb lehetőségét. Két évvel ezelőtt már jártam ezen a vidéken, a 2005. októberi számban be is számoltam akkori utamról. Feleségem számára az első találkozás volt ez ezekkel a testvérekkel.

Szombat este nem sokat vártunk a magyar-szerb határon, s onnan úgy félórányi út után érkeztünk meg Pacsérra, egy *menyegzői vacsorára*. Gazdagon terített asztalok mellett találtuk a rokonságot és a gyülekezet nagyobb részét és természet-

végén érkeztünk meg, amelyet a helyi lelkipásztor, *Nagy Tibor* testvér tartott. Olyan ötvenen lehettek a testvérek a kb. 70 befogadóképességű imaházban.

Szabadkáról is voltak vendégek, *Nagyajtai Eszter* és testvére, akik énekkel is szolgáltak a tiszteleten. Az imaháznak hatalmas udvara van, ahol rendszeresen tartanak gyermektáborozásokat. Az idei nyárra is megvannak már a tervek. A csoportképet az imaház udvarában készítettük. A gyülekezet egy jelentős könyvterjesztő munkát is végez. Az imaház egyik termében kiállított és tárolt könyvekből a vásári napokon testvéreink ki is

Csoportkép a csantavéri imaház udvarában

A Bácskossuthfalvai imaház megújuló utcafrontja és annak udvari oldala.

tesen *Nyúl Zoltán* lelkipásztort és családját. A magyaros fogások mellett magyaros szokásokkal, hangulatos, közös játékokkal telt és folytatódott a vacsora. A vőlegény a pacséri gyülekezetből való, a menyasszony magyarországi hívő leány (a vőlegény rokonai között pedig kaliforniaiak is voltak).

Az éjszakát Bácskossuthfalván töltöttük egy kellemes, régi falusi házból - legalább két családot befogadó - "angol házzá" alakított épületben.

Vasárnap reggel a *Csantavéri Gyülekezetbe* vártak bennünket. A faluban nagy kirakodó vásár nap volt az a vasárnap, így nagyon nehezen tudtuk megtalálni az egyébként a főút mentén elhelyezkedő, szép nagy imaházat. Az imaóra

visznek és egy bérelt helyen árusítják is az evangéliumi könyveket. Ezen a napon is voltak érdeklődők, vásároltak néhány könyvet. Ilyenkor általában jó missziós lehetőség is nyílik a könyvet árusító testvérek és a gyülekezet számára.

Ebéd után *Bácskossuthfalvára* mentünk és az esti istentisztelet előtt megnéztük a most, május 1-én megvásárolt missziós központot, melyben az imaház már két éve működik is.

Az elmúlt közel két év alatt nagyon sok változás történt az épületen. (A legfontosabb természetesen az, hogy már nem bérlik az épületet, hanem megvásárolták, testvéri összefogással, amiért is hálásak a testvérek az Úrnak is, az adakozó testvéreknek is.) Az épület utcafrontját

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT!

A *Magyar Baptisták Világszövetsége* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kulcsár Sándor elnökért és munkatársaiért. ⇨⇨⇨

az eredeti szépségében restaurálják – egy szegedi házaspár gondos, aprólékos munkával készíti és helyezi el az épületen az eredetivel azonos díszítéseket. Az épület 4 nagy utcafronti helyisége belülről már készen van. A bejárati nagy kapu és az épület udvari oldala azonban még felújításra vár. Hála az Úrnak van segítő kéz, vannak anyagilag is segítő atyafiak és gyülekezetek. Szükség is van rájuk. Aki részt szeretne venni ebből a szép munkából, vegye fel a kapcsolatot Nyúl Zoltán, vagy Herjeczki testvérral. (Egy-egy ablak cseréje pl. 300 dollárba kerül majd, a nagykapu 4-5x ennyibe.) Testvéreink terveit láthatóan áldással kíséri az Úr, mi is jó előhaladást kívánunk nekik.

Az esti istentiszteleten közel 40-en vettek részt. (folytatjuk) *Herjeczki Géza*

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

Kárpátaljára a Debreceni Missziós Konferencia után számítottunk átmenni, hogy ott töltsük a Pünkösdi ünnepét. *Varga Attila* testvér, korábbi kárpátaljai misszionárius, a "Szeretnivaló emberek" című könyv szerzője szívesen felajánlotta, hogy elkísér utunkra, s a kárpátaljai magyar baptista misszióból bemutatja nekünk mindazt, ami a rövid rendelkezésre álló idő alatt lehetséges.

Ugy alakult, hogy késő este indultunk Debrecenből és nem két kocsival, hanem hatodik és hetedik utasként az ő autójában. Utólag az Úr vezetését látom ebben is, hiszen nem tudtam volna követni őt ezen a hosszú, s bizony az utak minőségét tekintve sokhelyen szinte életveszélyes utakon. Nem is beszélve a határról, ahol még az ukránul jól beszélő *Varga* testvérrel sem volt nagyon egyszerű átjutni.

Éjfél után fél kettőre értünk *Beregújfaluba*, ahol szállásra vártak bennünket a testvérek. *Attila* tudta merre megyünk és hogy mehetünk, még ebben az éjszakai órában is. *Ede bácsiékhoz* kanyarodott, s valahogy neki a nagykapu is megnyílt, meg a kutyák is barátságosan fogadták. Vendéglátóink aludtak már, de villanyfény és megvetett ág várta bennünket. Feleségemmel itt maradtunk, a többiek pedig másik két szomszédos családdhoz mentek el. Pünkösdre virradó sötét éjszaka volt, de a testvéri vendégvárás-látás, nyitott ajtó, vetett ág jóreménységgel töltött meg bennünket, s rövid alvás után találkozhattunk is testvéreinkkel. De csak éppen hogy, a reggeli idejére. Hiszen *Nagy Ede* testvér a Kígyósi gyülekezet lelkipásztora, őt oda várta a pünkösdi ünnepelő gyülekezet. Mi pedig délelőtt

Kiadós ebédet kaptunk *Sziksza*i testvérénél, majd indultunk tovább, hogy egy pillantást vethessünk a *Gát*-i imaházra, s kicsivel többet a *Beregszászi*, újonnan vásárolt imaháznak való épületre.

Testvéreink a város központjában vásároltak egy épületrészt, ahogy arról olvasóinkat is értesítettük korábban, sőt támogatást is kértünk és kaptunk rá egyénektől is, gyülekezetektől is. A vétel megtörtént, mégpedig november 7-én. A régi párt iroda azóta a kis *Beregszászi Kegyelem Gyülekezet* jövődöbéli imaháza, álma, reménysége.

Az épület ugyan jó, szép, a megvásárolt helyiség azonban teljesen leromlott állapotban van. *Varga Attila* testvér arról álmodik – és azért imádkozik *Cidor Lajos* helyi lelkipásztorral és a gyülekezettel együtt, hogy egy év múlva megkezdhessek az istentiszteleteket ebben az imaházban. Amen, úgy legyen.

A Gut-i és a Zápszonyi Gyülekezet

Ez lesz a beregszászi imaház nagyterme

Gut-ra siettünk, hogy ott vegyünk részt testvéreinkkel az istentiszteleten. A teljesen megtelt imaházban *Sziksza*i Kálmán lelkipásztor testvér köszöntött bennünket. A vendégeknek már csak a gyülekezettel szemben, az emelvényen volt hely. Feltűnően magas volt a gyermekek

Kígyóson néhány percre megálltunk az imaház és a *Koinonia alapítvány*nál (egymás mellett van a két épület), majd igyekeztünk *Zápszonyba*, ahol az esti istentiszteleten vettünk részt. Itt is tele volt az imaház idősebbekkel és szép számú gyerekesreaggel. A gyermekek énekekkel, versekkel és furulya-játékkal szolgáltak. A közöseneket fuvola kísérettel énekeltek.

Nagy István lelkipásztor testvér a tisztelet után megmutatta az előkészületeket, amelyekkel a nyári gyermektáborozásra készülnek. Az imaházhoz jó adottságokkal rendelkező nagy telek tartozik. Itt is van még helye a segítségnek, amit a testvérek örömmel fogadnak és máris felhasználják, mint a detroiti testvérek most vitt adományát is.

Még aznap este vissza indultunk ezúttal 8-an. Pestre hajnali fél 4-re értünk. Fárasztó, de nagyon szép út után hálát adunk mennyei Atyánknak a kárpátaljai magyar misszióért, ott munkálkodó testvéreinkért, s most még azokért is, akik elkísértek bennünket erre az útra, első sorban *Varga Attila* testvérért.

Herjeczki Géza

⇒⇒ **Csütörtökön a délvidéki** magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Cidor Lajos lelkipásztor*ért és munkatársaiért.

aránya a gyülekezetben. Az igehirdetés előtt két csoportban szolgáltak is, énekekkel és kívülről, szépen mondott versekkel.

Mint megtudtam, Kárpátalján nagy hangsúlyt fektetnek testvéreink a gyermekmisszióra. Táborokat szerveznek, ahova szívesen eljönnek a gyermekek a faluból. Régi és mindig is alkalmas missziós lelkülettel, szeretettel, gondos előkészítéssel, imádkozó szívvel foglalkoznak a gyermekekkel, akik ott megismerkedhetnek a Megváltóval, Jézus Krisztussal.

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

Két ima, két eredmény

Lukács ev.18:9-14

“Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: 10. Két ember méne fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. 11. A farizeus megállván, ily módon imádkozék magában: Isten! hálaikat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint im e vámszedő is. 12. Böjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, a mit szerzek. 13. A vámszedő pedig távol állván, még szeméit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek! 14. Mondom néktek, ez megigazulva méne alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és a ki megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Imádkozásunk meddő ha jótetteink felsorolását tartalmazza. Isten szívéhez, füléhez az alázat, a bűnbánat útja vezet.

Kedves olvasó, van-e alázat, bűnbevallás imádságaidban?

Vadász János

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Az áldó jobb kezek

- 1. Az Úrra néztem szüntelen, mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.
- 2. Hogy megszabaduljanak a te kedveltjeid: segíts jobboldal és hallgass meg minket.
- 3. De én mindenkor veled vagyok, Te fogod jobb kezemet.
- 4. Mert jobb keze felől áll a szegénynek, hogy megszabadítsa azoktól, akik elítélik annak lelkét.
- 5. Az Úrnak jobb keze felmagasztaltatott, az Úrnak jobb keze hatalmasan cselekedett.
- 6. Ott is a te kezed vezérelne engem, és a te jobb kezed fogna engem.
- 7. Mivel én vagyok Urad, Istened, a ki jobb kezedet fogom, és aki ezt mondod neked: Ne félj én megsegítelek.
- 8. Mondá az Úr az én Uramnak: Ül az én jobb kezem felől...
- 9. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek és Atyám áldottai örököljétek az országot.
- 10. Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert Ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam.

Beküldte: **id. Guti Miklós** (Budapest)

A megfejtéseket július végéig várjuk.

ÁHÍTATOS PERCEK

Uram, te megvizsgálasz, és ismeresz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. (Zsolt 139,1-3)

A héten láttam a hírekben, hogy Anglia egyik városában a rendőrség hangszórókat is szerelt a kamerák mellé. Monitorok tucatjain figyelik a közúti forgalmat, a sétálókat és az üzletekbe igyekezőket. A rendbontókra rászólnak - ha kell. A rövid híradásban erről is láttunk példát. Egy férfit kaptak lencsevégre, aki miután egy parki padon ülve végzett a szendviccsel, nagy lendülettel maga mögé hajtotta a papírt.

A több kilométerről figyelő rendőr hangos dorgálására felpattant a legény a padról, felkapta a sebtében eldobott papírt, és a szemetes kukához szaladt vele. Azután a kamera elé állt, és karjait szétárva integetett a rendőrnek - ezzel is jelezve, hogy tudja, ha tovább is áll onnan, a kamerák látóteréből nem tud kilépni.

A rajtakapott szemetelő reakciója jutott eszembe, amikor ezt a kedvenc zsoltáromat újra olvastam. Az én Istenem viszont már az elkövetés előtt ismeri, látja a szándékaimat. Legapróbb mozdulataimat is figyelemmel kíséri, nem mint a rendőr, hanem mint a szerető szülő, aki gyermeke rezgéseit is olvassa. Rám nem hangszóróval kiált Isten (bár C.S. Lewis szerint az élet nagy próbáiban ezt teszi), hanem mellém rendelt Lelke csendes tanácsolásával vezet. Mindig a nyomomban van, sohasem veszi le rólam a tekintetét. Ez a háromezer éve éneklő hívő azt is elképzelte, hogy ha képes lenne a fény sebességével távolodni Istentől, még akkor is türelmes és megbocsátó várakozásban találná, mert a menekítő (Üdvözítő) Isten szerető jelenlétében éljük meg még csakcska próbálkozásainkat is a függetlenséggel. Imára kulcsolt kéz-

zel intsünk hát most neki mi is, mer tudomásul vettük, hogy 'benn mozgunk és vagyunk'.

Magasztaljuk Istent, mert mindenütt jelen van, nincs előtte rejtve semmi!

Novák József

Önmagát kijelentő Istenünk van

“4,32 Kutasd át a régi idöket, amelyek előtted voltak, attól fogva, hogy embert teremtett Isten a földre, az ég egyik szélétől a másik széléig, történt-e ilyen nagy esemény, vagy hallott-e valaki ehhez foghatót?!” (5Mózes 4,32)

Az ember találta ki magának az istent vagy az isteneket - tanították nekünk a marxizmus már akkor is idejétmúlt ideológiája alapján az arra kényszerített vagy önkéntes tanárok. Bizonyára vannak ilyen vallások is. A freudizmus lélektana alapján pedig arról próbáltak minket meggyőzni, hogy Isten csupán a nagyra növesztett felettes énünk vallásos elnevezése, vagyis egy betegesen túlfokozott lelkiismeret.

Akiben mi hiszünk, egészen más, ahogy az ószövetségi próféták is már megfogalmazzák. Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te? - kérdezi az Úr az embert (Zsolt 50,21).

Az embernek nincs és nem lehet Istentről valódi ismerete anélkül, hogy Isten ki nem jelenené magát nekünk. A kezdeményezés nála van. Nem lehet megidézni, kényszeríteni, előcsalogatni, rávenni. Amit akar, azt fed föl magából, azt mutatja meg. Amikor akar, akkor találkozik az emberrel. Ez a szerencsénk. Ez teszi őt számunkra biztossá, örökké, mozdíthatatlanná. Arra az Istenre építsd az életed, aki kijelentette magát neked! A többi csupán elmélet, dogmatika vagy mások utánzása.

Kijelentette-e már neked magát az Úr? Találkoztál-e már valóságosan vele?

Háló Gyula, Áhítat 2007